

VĚŽNÍK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

PRIORITY BISKUPA KONZBULA

Jaké byly bezprostřední dojmy nového diecézního biskupa Pavla Konzbula po jeho jmenování?

JAK DÁL V SYNODĚ

Zveme vás tedy k návštěvě a aktivní účasti na pracovních setkáních synodální platformy naší farnosti.

19. 6. 2022 / Č. 120

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

vydavatel

Římskokatolická farnost Třešť

redakce

Květa Zažimalová (KZ)
Ludmila Koukalová (LK)

další autoři příspěvků

Jan Zach (Jan)
Jana Duchanová (jad)

autoři fotografií

titulní strana - Photo by Kampros
on Unsplash

Tomáš Cigánek - str. 4
www.biskupstvi.cz - str. 3
www.svatykopecek.cz - str. 5
Alice Neal - str. 6
www.cirkev.cz - str. 8
Jana Duchanová - str. 10
Johanka Zachová - str. 13
Zažimalovi - str. 14, 16, 18
FB P. Tomáše Cahy - str. 17
FB Mamre - str. 19

jazyková korektura

Květa Zažimalová

typografická úprava

David Zažimal

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 180 výtisků.

adresa redakce

B. Němcové 570, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Staňkovi;
Duchanovi; Bambulovi;
Hynkovi a kolportéři
z bratrských farností

Vydáváno výlučně pro vnitřní potřeby farností. Neprodejné. Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků. Anonymní příspěvky nezveřejňujeme!

STR.	NÁZEV
3	Mons. Pavel Konzbul novým biskupem
4	Priority biskupa Konzbula
5	Výročí
5	O strachu a pampelišce
6	Kněžské a jáhenské svěcení
7	Pozvání aneb jak dál v synodě ...
8	O modlitbě
8	Jak se zapojila Oblastní charita Jihlava ...
10	Soužití dvou rodin
12	Poděkování
12	Poprvé přijmu Pána Ježíše ...
13	Vyrazili jsme na špacír
13	Tip na výlet
14	SSM
16	Zastavení u postní křížovkářské soutěže
17	P. Tomáš Caha slaví ... / Nově vznikající uklízecí tým
18	Florbal / Farní WhatsApp
19	Animátoři

Uzávěrka příštího čísla bude 4. září 2022!

NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 25,- Kč.

Příspěvek na Věžník

K platbě lze použít tento QR kód.

Číslo účtu: 1593528066/3030

MONS. PAVEL KONZBUL NOVÝM BISKUPEM

Svatý otec František dnes v poledne (26. května, v den slavnosti Nanebevstoupení Páně) jmenoval 14. diecézním biskupem brněnským Mons. Mgr. Ing. Pavla Konzbulu, Dr., dosavadního pomocného biskupa brněnského, titulárního biskupa litomyšlského a generálního vikáře brněnské diecéze.

Životopis Mons. Pavla Konzbulu

Pavel Konzbul se narodil 17. října 1965 v Brně-Juliánově. Po maturitě na gymnáziu v Brně na Křenové ulici pokračoval ve studiu na elektrotechnické fakultě VUT Brno - obor elektrotechnologie, které absolvoval v roce 1989.

Po vykonání roční základní vojenské služby nastoupil jako odborný a později vědecký pracovník do Ústavu přístrojové techniky Akademie věd České republiky v Brně. Tam se věnoval vývoji a realizaci korekčních cívek magnetických polí pro tomografii nukleární magnetické rezonance. Publikoval v řadě zahraničních odborných časopisů. Externě vyučoval na elektrotechnické fakultě VUT v Brně, kde také obhájil doktorskou práci v oboru teorie elektromagnetického pole.

V roce 1995 vstoupil do Laického sdružení sv. Dominika, kde byl několik let zástupcem národní provinční představené v Praze. V témže roce zahájil studium na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, které dokončil v roce 2000. Od téhož roku je také členem Společnosti pro církevní právo.

V roce 2003 přijal v katedrále sv. Petra a Pavla kněžské svěcení z rukou brněnského diecézního biskupa Vojtěcha Cikrleho. Poté působil jako farní vikář v Boskovicích a Svitávce, v Hustopečích u Brna, Starovičkách a excurrendo administrátor ve Starovicích.

V roce 2005 byl ustanoven spirituálem Biskupského gymnázia v Brně a v roce 2013 jmenován farářem ve farnosti u katedrály sv. Petra a Pavla v Brně a členem Kněžské rady brněnské diecéze. V říjnu 2015 byl brněnským biskupem

Vojtěchem Cikrlem jmenován sídelním kanovníkem Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně.

V sobotu 21. května 2016 papež František jmenoval Pavla Konzbulu pomocným brněnským biskupem a titulárním biskupem litomyšlským. Biskupské svěcení přijal 29. června 2016 v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně od svého diecézního biskupa Vojtěcha Cikrleho.

Při České biskupské konferenci je biskup Pavel Konzbul členem Komise pro kněžstvo a Komise pro katolickou výchovu. Je autorem jednácti publikací, určených především mládeži, a je aktivní rovněž na sociálních sítích.

V souvislosti se jmenováním nového brněnského biskupa Pavla Konzbulu, které dnes oznámil Vatikán, dosavadní biskup Vojtěch Cikrle uvedl: „Mám radost, že se mým nástupcem na

brněnském biskupském stolci stal právě otec biskup Pavel a přeji mu, aby ho neopouštěl jeho typický humor ani v situacích, které budou vypadat neřešitelně. A ujišťuji, že ho budu v jeho službě provázet ve svých modlitbách.“

Biskup Vojtěch Cikrle, který stál v čele brněnské diecéze od roku 1990, loni po dosažení 75 let věku zaslal papeži Františkovi svůj abdikáční dopis, a dnešním dnem jmenování nového brněnského biskupa se stává emeritním brněnským biskupem. Zároveň byl ustanoven apoštolským

administrátorem sede vacante brněnské diecéze, a to do slavnosti diecézních patronů sv. Petra a Pavla 29. června 2022, kdy se při bohoslužbě v 16.00 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla nový biskup kanonicky ujme vedení diecéze.

Nového biskupa dostává Biskupství brněnské právě v roce svého 245. výročí založení.

zdroj: www.biskupstvi.cz

PRIORITY BISKUPA KONZBULA: POVOLÁNÍ, VZTAHY, MODLITBA

Jaké byly bezprostřední dojmy nového diecézního biskupa Pavla Konzbula po jeho jmenování?

„Cítil jsem se podobně jako apoštol Petr. Vždycky, když se ho Ježíš zeptal, zda ho miluje a on kladně odpověděl, tak dostal nějakou práci. Jáhen, kněz i biskup, to jsou podle mého názoru především pečovatelské profese. Proto bych se rád ve své diecézi řídil pravidlem tři P.“

Biskup Pavel Konzbul pokračuje: *„Jde o péči o povolání, a s tím souvisí především péče o rodiny. V tom chci navázat na prioritu mého předchůdce otce biskupa Vojtěcha. V rodinách se všechna povolání rodí, klíčí a zrají. Potom je to péče o vztahy v diecézi. Administrativu lze delegovat, vztahy nikoliv. Živé společenství mezi kněžími, jejich biskupem a farnostmi je něco, po čem volají věřící v probíhajícím synodálním procesu. Obě tyto péče by ale byly málo efektivní, pokud bychom Krista nenásledovali v modlitbě. A tak péče o modlitbu a její rozvoj bude mojí třetí prioritou. Dnešního dne má každoročně v liturgickém kalendáři svátek můj oblíbený italský světec Filip Neri, právě on je pro mne v těchto třech snahách velkou inspirací.“*

zdroj: www.biskupstvi.cz

VÝROČÍ

Bratři a sestry,

26. 6. 2022 uplyne 50 let, kdy jsem byl vysvěcen na kněze. Dlouhá léta jsem jezdil do třeštské farnosti a zvláště, když jsem se stal knězem a mohl sloužit. A tak chci s vámi ve spojení prožít toto krásné výročí. A jen prosím o dar modlitby a sepětí se mnou.

Díky!

otec Klement Jaroslav Růžička OPraem.

O STRACHU A PAMPELIŠCE

Ráno po probuzení jsem si uvědomil, že mám strach. Nebyl to konkrétní strach, jako jsem kdysi ve škole míval ráno před písemkou z matematiky. Byl to takový zvláštní, všeobecný, lepkavý strach, nepříjemný pocit, trochu tíseň, trochu úzkost. Přitom už bylo krásně světlo, rodil se den, okna ložnice do zahrady ukazovala ráj: kvetoucí rododendrony, azalky a trsy kopretin. Vedle mě spala manželka a nad ránem přišly i naše dvě nejmenší, šťastně oddychovaly, jako andělé. Jsme zdraví, máme střechu nad hlavou a hodné lidi kolem. A přesto tu byl, ten strach. Nevěděl jsem o žádném noční můře.

Možná bych si toho ani nevšiml, že ho v sobě mám, ale jak pár dní přemýšlím, co napsat do Věžníku, ptám se, co mě naplňuje, oč bych se mohl podělit. Bylo by lepší to vzdát, omluvit se. Ať píší jiní, kdo mají co sdělit, kdo jsou naplněni něčím hezcím: nadějí, radostí a tak. Konečně, proč se ve farním kompasu dělit o strach? Není to jako s plísní, s virózou? Lehko přeskakuje a ničí život. Měl by to člověk dělat? Ale o co se má člověk dělit, když to, co má, je strach? Možná by se někdo zeptal, z čeho se ten strach bere? Možná, že

se bojím, že všechno krásné, co mám, ztratím. Že to neuhlídám. Že je to všechno tak křehké. Sleduji historii, politiku a vím, že lidské dějiny až podnes jsou plné bolesti a ztrát a krve a nejistot, ale útok Ruska na Ukrajinu připomněl, že ty bolesti a ztráty a krev jsou velmi nepříjemně blízko. Bojím se, že by i válka mohla přijít sem. Že se i tady mohou lidi zbláznit a volit politiky, co krmí demony nenávisti. Bojím se, že přijdu o práci, bojím se ztráty přátel, zklamání... A o tohle bych se měl dělit? Ve farním kompasu? Vždyť to není jen můj pocit. Je to všude kolem podobné. Mnozí se bojíme, nevíme přesně čeho, protože nám nedaleká válka a zprávy o krizích připomněly, že nemáme všechno v rukou, a tak se cítíme nejistí. A vy si teď říkáte: Aha, i ty, Brute? Nebo: zase jeden sýček ... Nebo: nikdy není tak zle, aby nemohlo být ještě hůř. Nebo přímo: A bude hůř ... Takže, milí čtenáři, píšu, že mám strach a že pokud se cítíte nejistě, jsme na tom stejně.

Jenže pořád žijeme. A z toho my, křesťané, poznáváme, že Pán Bůh chce, abychom byli. Abychom žili a starali se o Zemi, kdekoliv jsme. Se strachem se nežije dobře.

Kdosi spočítal, že ve Starém i Novém zákoně je 365krát výzva Neboj se neboj se. Sám jsem to nepočítal, ale je to hezká představa, že na každý den v roce je slovo: Neboj se. Protože Pán Bůh o našem strachu ví. Volá: nebojte se, nebojte se, nebojte se! A tak se s vámi dělím o svůj strach, abych sebe i vás povzbudil k tomu, abychom se o něj dělili. A nejen o svůj strach, ale i o naději, o povzbuzení z víry. Je pro křesťany dobré říkat si navzájem: „Pán Bůh je s námi, neboj se!“

Jen pozor, jestli nemá protějšek alergií na zbožné řeči, na to velký pozor. Vzniká, když se my, křesťané, ukazujeme jako sobci, přísní soudci, zahořklí moralisté, pyšní majitelé pravdy ... a máme při tom plnou pusku Pána Boha. To probudí alergii spolehlivě raz dva ... a s ní i naprostou rezistenci na Boží „neboj se“.

Dost možná, že ten strach, který si přiznáváme, nás vlastně zbavuje ramenatosti a přisnlosti, možná i sobectví, protože si v tom rozumíme. Když sám vím, co to je strach, mohu se snad naučit být citlivý ke tvému strachu. Strach o to, že přijdu o všechno, mě sice žene do náruče dobrého Otce, ale učí mě hlavně i chápat tebe, kdo jsi přišel o hodně, nebo o všechno. Možná, snad, mohl by. Před nedávnem jsem při jednom telefonátu sdělil své strachy, a řekl jsem toho víc. Přítel se mě snažil povzbudit i slovy o Pánu Bohu. Vnímám jsem, že to myslí dobře, ale taky, že mně to v tu chvíli moc nepomohlo. Navíc jsem se původně vůbec neplánoval v tom telefonátu otevřít a všechno na sebe říct, ale nějak se ten hovor vyvinul. Rozloučili jsme se

a já jsem polykal kilometry dál a přemýšlel jsem o rozhovoru. V myšlenkách mi najednou vytanul obrázek pampelišky, která prorůstá betonem, co jsem viděl kdysi v kostele na nástěnce. Mám ten obrázek moc rád. A v tom se stalo něco zvláštního: zaplavila mě naděje a radost, jistota, že moje neřešitelné trampoty a břemena má dobrý Bůh v rukou a že je se mnou. A že Duch Boží jako pampeliška proroste betonem. Všechno se rozzářilo, všechno bylo správné. Zajímavé taky bylo, že jsem si intenzivně uvědomil, že se mi strašně chce spát a že to, co musím, je jít se vyspat. Tak jsem to udělal, s vědomím, že to, co teď právě Pán Bůh po mně chce, je spát. A pomohlo mi to.

Musím doplnit tři věci: ten kamarád se za mě hned po našem rozhovoru modlil. Druhá věc je, že mě strach zdaleka neopustil: ten zvláštní, lepkavý strach, tíseň z vlastních hranic je se mnou dál. Doufám, že mě učí citlivosti. Ale ten obraz pampelišky, prorůstající betonem, ten nezmizel a s pomocí Boží mi svítí dál. A třetí věc je, že jsem se dozvěděl, že o té pampelišce píše slavný neurolog a psychiatr Viktor Frankl, že pro něj vyrostla na nádvoří koncentráku, kde byl zavřený a byla mu Božím poselstvím o naději. Kež je i mně i Vám.

Jan

KNĚŽSKÉ A JÁHENSKÉ SVĚCENÍ V BRNĚNSKÉ DIECÉZI

V sobotu 18. 6. 2022 při bohoslužbě v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně v 9 hodin udělil diecézní biskup Vojtěch Cikrle kněžské a jáhenské svěcení:

- kněžské svěcení přijali jáhni brněnské diecéze

Ing. Josef Janoušek (*1984)
z farnosti Moravské Budějovice

Mgr. Jan Kříž (*1995) z farnosti Blížkovice

a řeholník **Mgr. Štěpán Jiří Novák**, OPraem.

- jáhenské svěcení přijal bohoslovec

Ing. Tomáš Zámečník (*1989)
z farnosti Brno - Bystrc

JAK DÁL V SYNODĚ

VE FARNOSTI TŘEŠŤ A RŮŽENÁ

Máme za sebou farní a diecézní fázi synody, následovat bude ta vatikánská. Znamená to tedy složit nyní ruce do klína a vyčkávat, co budoucnost z Říma přinese? Opak je pravdou! Papež František prohlásil, že cílem synody je synoda sama. Jde tedy o to v rámci farnosti nastolit, žít a stále kultivovat princip vzájemného sdílení, naslouchání, komunikace, spolupráce, soucítění, spoluzodpovědnosti a pomoci. V synodě tedy nemá jít o jednorázovou, časově vymezenou a omezenou aktivitu, ale o životní styl, který by měl být farnosti vlastní.

Pokud farnost, kterou míníme kněze spolu s farníky, nepřijme pastorační zodpovědnost sama za sebe, tak jednoho dne prostě nebude. Ve farním společenství se mají rodit nápady a ty se přetavovat do života farnosti. Zdá se nám tedy pro naši farnost v této době nanejvýš vhodné a potřebné, aby na bázi původních synodních skupin farnosti vzniklo nové a širší společenství na synodální platformě. Mělo by nabízet prostor pro dialog a naslouchání, bude napomáhat rozvoji a spolupráci celého farního společenství, nabízet pomoc pastýřům při rozhodování, podporovat nejen pastorační činnosti farnosti, ale i její kulturní, společenské a občanské aktivity.

Nové společenství na synodální platformě není voleno institucí, ale dobrovolnou aktivitou zaměřenou ku prospěchu farnosti a jako takové je otevřené všem farníkům i pastýřům. Lze ho konstituovat volně, např. tak, že na termínově stanovená setkání přijdou zástupci farních aktivit - z modlitebních společenství, katechetek, těch, co pracují s dětmi, z redaktorů časopisu, iniciátoři duchovních akcí, zástupci ministrantů, kostelníků, varhaníků či hudebních skupin, floristek, nástěnkářek, uklízacích týmů, různých technických servisních činností apod. Vždyť dnes mnohdy ani nevíme, kdo má co v naší farnosti na starosti, jaké úkoly k řešení ho čekají, v čem potřebuje pomoc či podporu.

K setkání jsou vyzváni i farníci, kteří nejsou zapojeni do výše uvedených aktivit, ale zájímají se o život farnosti a mohou přicházet s podněty či problémy. Tato nová synodní platforma nemá být a ani nebude farním parlamentem osobujícím si právo vynášet soudy a rozhodovat. Není ekonomickou radou, která je povinně zřizována v každé farnosti (podle kánonu 537 církevního práva) a ani radou pastorační (kánon 536 církevního práva), ale má napomáhat k tomu, abychom jako Boží lid kráčeli synodální cestou, tj. cestou společnou.

Naším úkolem je vytvářet v církvi takové podmínky, aby lidé byli otevřeni evangelní zvěsti. Farní činnosti jako je charita, vzdělávání, výchova, kultura a další jiné společenské aktivity jsou pro pastorační nezbytné stejně tak jako duchovní servis poskytovaný pastýři. Víme, že pokud se farnost spokojí pouze s nabízenými duchovními službami, tak jednoho dne, až kněz odejde, farnost odumře, anebo začnou farníci jezdit jinam. Pro skutečný život farnosti, nikoliv pro živoření či přežívání, je nutná nejen duchovní péče o farníky, ale i jejich podpora v pastoračním zájmu o svět. Nové farní společenství vznikající na platformě synody si klade za cíl být takovouto podpůrnou, farnost stmelující a dál ji posouvající aktivitou. Je to současný synodální proces, který může oživit všechny pastorační struktury naší farnosti.

Zveme vás tedy k návštěvě a aktivní účasti na pracovních setkáních synodální platformy naší farnosti.

Tomáš Snížek

(článek je inspirován vyjádřením biskupa Mons. Pavla Konzubla, pastorálního teologa Michala Opatrného, P. Petra Hrušky a publicisty Jiřího Zajíce)

O MODLITBĚ

O svatodušním víkendu jsem se zúčastnila krátké duchovní obnovy na mariánském poutním místě Vranov u Brna. Už to místo samo o sobě mluví a nebylo by asi ani nutné poslouchat nějaká další slova, přednášky. Nicméně, nějaké povídání zaznělo a o pár postřehů bych se ráda podělila. Tématem byla modlitba.

* V modlitbě nám často náš problém, to, o co prosíme, zakrývá Boha samého. Naším bohem se stává ten problém. Je potřeba prožít konverzi v modlitbě, tzn. nesoustředit se hlavně na své potřeby, ale na Boha.

* V modlitbě často hledáme to, co nám má být přidáno. Ježíš řekl: Hleďte nejprve Boží království, a to ostatní vám bude přidáno. Tomu ale moc nevěříme.

* Modlitba Zdravas Královno – celá je vztažena k Marii. Jejím autorem je pravděpodobně tělesně postižený mnich Heřman, který v modlitbě neviděl sebe, ale Marii. Vložil tam jen jednu prosbu – aby nám Maria ukázala Ježíše.

* Mše svatá směřuje k Bohu Otci. Všechny modlitby směřují k Bohu Otci. Je během

roku jen jedna výjimka – Slavnost Těla a Krve Páně. Tam se při vstupní a závěrečné modlitbě obracíme na Ježíše.

* Bohatství liturgie je veliké. Můžeme je využít i doma. Např. o prefaci opřít svou osobní modlitbu.

- LK -

JAK SE ZAPOJILA

OBLASTNÍ CHARITA JIHLAVA

DO POMOCI LIDEM, KTEŘÍ ODEŠLI Z UKRAJINY?

Do péče o ukrajinské uprchlíky bylo a je zapojeno mnoho lidí, mnoho různých organizací. O své zkušenosti se podělila Ida Kopalová Mitisková, pracovnice Záchrané sítě Oblastní charity Jihlava.

Oblastní charita Jihlava se od začátku války na Ukrajině (a s tím související migrační vl-

nou) zapojovala především formou materiální pomoci uprchlíkům. Bezprostředně po vypuknutí války charita vyhlásila sbírku materiální pomoci. Lidé byli naprosto úžasní (během prvního týdne přišly stovky lidí z řad veřejnosti), nosili především potraviny a hygienu, občas lůžkoviny, oblečení. Následně se v dalších dnech přidaly školy a firmy, které k nám donesly většinou už vlastní sbírky, tedy velké množství darovaného materiálu. Sbírký se pořádaly také v jednotlivých farnostech naší oblasti včetně Třeštvě.

V Třešti se sbíraly potraviny v březnu a během dvou hodin ve dvou dnech se podařilo shromáždit celou dodávku jídla a hygienických potřeb. Moc za tuto pomoc děkujeme. Ta vlna solidarity byla obrovská, množství darovaného materiálu se u nás sešlo tolik, že jsme museli zřizovat další skladovací prostory.

Od začátku uprchlické vlny jsme byli zvaní na jednání krizového štábu Kraje Vysočina. Tak jsme měli přímo informace o tom, co je kde potřeba. Hned od začátku dostávali jak uprchlíci, tak i lidé, kteří zajišťovali ubytování, informaci, že se na nás mohou obrátit, že jim můžeme pomoci zajistit věci nutné pro ubytování (lůžkoviny) i potraviny a hygienu pro přichozí. Tato pomoc byla k vyzvednutí na charitě, nebo jsme ji přímo rozváželi na místa, kde byli lidé ubytováni. Oblastní charita Jihlava úzce spolupracovala s KACPU (krajské asistenční centrum pomoci Ukrajině), s F-point, s farnostmi a dalšími organizacemi, např. s Českým červeným křížem. Hned od začátku jsme také nastavovali systém, aby se pomoc nezneužívala.

Má charita zkušenosti s podobnými situacemi?

Velká výhoda charity je zkušenost, ať už je to zkušenost se sbírkami nebo zkušenost právě s tím, jakým způsobem se v podobných situacích veřejnost chová. Například při tornádu na Moravě (nechceme samozřejmě přirovnávat k válce) ta reakce lidí byla dost podobná, a to v podobě obrovské vlny solidarity, na to musíte adekvátně reagovat, mít dostatek prostoru a dobře si rozmyslet, jak moc a jak rychle budete vybranou pomoc distribuovat, protože za měsíc už lidé s pomocí přiliš chodit nebudou. Bylo tedy prioritou rozšířit skladovací prostory než sbírku z důvodu omezených kapacit ukončovat.

Kromě zmíněných zkušeností museli pracovníci charity dokázat rychle reagovat na aktuální potřeby uprchlíků, také bylo potřeba celou pomoc (sbírku i distribuci sbírek) koordinovat. Celá situace byla časově i personálně velmi náročná, bylo tedy potřeba přijmout další pracovníky/brigádníky a sehnat dobrovolníky, o což se postaralo naše Dobrovolnické centrum. I přes personální posílení bylo nutné, aby se na chodu materiální pomoci podíleli všichni pracovníci správy Oblastní charity Jihlava, nebylo tedy výjimkou, že krabice s pomocí nosil hlavní ekonom nebo paní ředitelka. I v tom je síla charity, v její pospolitosti, očotě si vzájemně pomáhat a udělat něco navíc, a to každý den od rána do

večera, včetně víkendu. Jsme tedy přesvědčeni, že za zvládnutí celé situace vděčíme nejen dlouholetým zkušenostem, ale i kvalitnímu týmu pracovníků a především veřejnosti, která se na pomoci podílela nemalým dílem, ať už darovaným materiálem, nebo díky dobrovolníkům, kteří chodili pomáhat.

Jak dále pomáhá charita?

Vedle materiální sbírky probíhala i sbírka finanční, ta je využívána na nákup materiální pomoci v ČR i na Ukrajině, dále se z ní hradí mzdové náklady pro nové posily do našeho týmu, určené pro pomoc Ukrajině. Tato sbírka probíhala během Třeštského divadelního jara v kulturním domě.

Také jsme zásobovali KACPU (Krajské asistenční centrum pomoci Ukrajině) drobným občerstvením pro uprchlíky, kteří čekali dlouhé hodiny, leckdy i dny na vyřízení víz. Dále jsme poskytovali informace a materiální podporu ubytovatelům, kteří ubytovali větší množství uprchlíků.

Nyní už se pomoc uprchlíkům omezuje, většina z nich je už nějakým způsobem zaopatřená a chystáme se teď pomoc poskytovat více cíleně a komplexně. Zjišťovat i jejich další potřeby/problémy, ujistit se, že mají vyřízené doklady a finanční podporu, pomoci jim se zařazením do pracovního procesu a materiální podporu poskytovat jen v omezené míře.

Co nově přichozí nejvíc potřebují?

Ze všeho nejvíce potřebují ubytování, doklady a finanční příspěvek – tohle vše si vyřizují na KACPU, finanční příspěvek případně na Úřadu práce. Následně (než uprchlíkům přijdou první peníze) potřebují nějaké materiální zajištění v podobě potravin, hygieny, ošacení a základních věcí pro běžný život, to z velké části zajišťovala Oblastní charita Jihlava. Když se uprchlíci trochu aklimatizují, začínají řešit další věci, jako například práci, školu, školku, lékaře... Samozřejmě tito lidé, prchající před válkou, potřebují i jiné věci než pouze ty materiální, je pro ně důležité i přijetí, pocit bezpečí a jistoty, to, že se mají na koho obrátit. To jsou věci, které jim charita dokáže poskytnout jen do jisté míry, zbytek záleží na jednotlivcích, kteří tvoří společnost.

Velká vlna migrace už asi skončila. Přicházejí ještě stále noví uprchlíci?

Noví uprchlíci stále přicházejí, ale je jich už velmi málo.

Můžeme v tomto ohledu charitě ještě nějak pomoci?

Samozřejmě ☺, stále vybíráme potraviny a hygienu. Pokud by někdo z Vás věděl o někom potřebném, ať už z řad našich spoluobčanů nebo uprchlíků z Ukrajiny, kontaktujte Idu Kopalovou Mítiskovou, tel. 731 697 664.

Máte dojem, že se nějaká míra integrace podařila?

To je velmi těžká otázka, na kterou nelze odpovědět, je na ni potřeba nějaký průzkum, či statistika a také hlavně posbíraná data za nějaké období, z čehož by se mohlo vycházet. Nedokážu tedy posoudit, do jaké míry se ukrajinští uprchlíci dokázali už integrovat. Můžu jen za sebe říci, že znám ukrajinské ženy, které si ještě nedávno byly pro potravinový balíček a nyní už pracují a umí vcelku obstojně česky, jedná se o ženy, které přišly hned na začátku března, ale ta rychlost, jakou se dokázaly přizpůsobit, byla až zarážející. Věřím, že většina z nich se integruje bez větších potíží.

**Ludmila Koukalová
Martina Hynková**

SOUŽITÍ DVOU RODIN

Po období covidu každý čekal nadechnutí a začátek klidného období. Všichni jsme se na to těšili a plánovali, co vše budeme dělat. Jaké aktivity, cesty a poutě budeme moci absolvovat.

Zlom v očekávání nastal 24. 2. 2022, probudili jsme se do rána a nerozuměli, nevěřili zprávám o bombardování a napadení Ukrajiny. Jak se něco takové může odehrávat v 21. století! Viděli jsme davy matek s dětmi, staré lidi, jak se kupí na hranicích. Viděli jsme neskutečnou vlnu solidarity a porozumění jejich situaci. Spousta lidí jezdila na hranice a vyzvedávala uprchlíky a následně je ubytovávala ve svých domovech.

Také my jsme zasedli k rodinné radě a řešili, jak můžeme pomoci. Kluci souhlasili, že přijmeme nějakou maminku s dětmi k nám

domů. Matouš vyklidil svůj pokoj a přestěhoval se ke klukům.

Dne 18. 3. 2022 kolem 17.00 jsme obdrželi informaci, že v Brně na výstavišti je maminka s dvěma dětmi, která nemá kam jít. Nasedli jsme hned do auta a v 19.30 jsme vyzvedávali ženu se dvěma chlapci (2 a 9 let). Přijeli s jednou taškou, jinak neměli nic, ani doklady pro děti. Cesta domů po dálnici byla těžká, potkali jsme vojenský konvoj, který se přesouval do Rantiřova. Ta hrůza v jejich očích a strach by se v autě daly krájet.

Začátek byl pro maminku Irynu náročný, byla v cizím prostředí, všude děti a zvířata. První dny byly ve znamení nákupů a zajišťování věcí pro maminku a děti. Na situaci, z které přišli, jsem se ptát moc nechtěla. Nepouštěli jsme zprávy,

aby to nevyvolávalo negativní vzpomínky a reakce. Maminka byla stále hluboce smutná, neusmívala se. I starší chlapec Jaroslav byl zaražený. Malý Dáňa si hrál s klukama od prvního dne, byly ale chvíle, kdy mně běhal mráz po zádech. Jákýkoli zvuk, dunění v něm vyvolaly úlek a začal vykřikovat bomb, bomb. Také se bál letadel a tmy. Maminka mi následně popsala jejich zážitky s ruskou okupací. Rodina bydlí v bytě v severozápadní části Kyjeva, léto a víkendy tráví v domě ve vesnici Andrejevka. Když začalo odstřelování, bylo to kousek od nich ve čtvrti Hostomel. Celá rodina se sebrala a uprchla do Andrejevky v domnění, že jedou do bezpečí. Jenže jednotky postupující od Běloruska zabraly celé území včetně jejich vesnice. Zažili mnoho odstřelování, ukrývali se ve sklepech. Nutno zde podotknout, že sklepy, v kterých se na vesnici lidé ukrývali, jsou s hliněnou podlahou, vlhké, studené a mnohdy i plesnivé. Jejich vesnice je po obsazení zpusťšená, domy, auta rozbité a mnoho lidí zabitých. Když do jejich vesnice přišli ruští vojáci, z jejich vesnice si udělali odpaliště Gradu a odstřelovali Makariv a Borodyanku. V této chvíli se otec rodiny rozhodl, že utečou. Maminku s dětmi poslal do bezpečí a on se musel vrátit do Kyjeva do práce.

Po cca 3 týdnech devítiletý Jaroslav začal chodit do školy a stal se z něho spokojený a snaživý žák. V létě se chystá na dva letní tábory a moc se těší. Chodí do třídy s naším Tadeášem.

Pro Tadeáše byly první týdny velmi těžké, měl na sobě hodně zodpovědnosti. Byli jsme zvyklí na určitý řád, který se změnil a najednou se pozornost a péče musela rozprostřít mezi 6 dětí. Soužití dětí procházelo vývojem a stále se vyvíjí. Starší chlapec rozumí již všemu a někdy nám překládá. Malý Dáňa rozuměl asi nejrychleji, jen slovo DA používá stále.

Maminka Iryna začala chodit 2x týdně na lekce češtiny zde v Třešti, je zde velmi spokojená. Jelikož malému chlapci jsou 2 roky, tak nemůže pracovat. Přes den se stará o chlapce a pomáhá s úklidem domu a zahrady. Ve vaření se střídáme. Každá tedy vaříme svoji kuchyni, takže poznáváme nové chutě.

Soužití dvou rodin v jednom domě není vždy procházka růžovou zahradou. Určitě bychom každý byli rádi ve svých zajatých kolejkách. Oni si tuto situaci nevybrali, bytostně se jich ruský teror dotkl a nikdo z nás by nechtěl mít jejich zkušenost. To málo, co jsme mohli udělat, je poskytnout jim střechu nad hlavou.

Chtěla bych moc poděkovat všem, kteří nám v začátku pomohli s vybavením oblečení pro děti. Naše babička Alenka Trojanová měla hned o dva vnoůčky více. Kluci ji mají moc rádi a její přítomnost jim v počátcích hodně psychicky pomáhala.

Zita Trojanová

MODLITBA ZA MÍR NA UKRAJINĚ

Dobrý a milosrdný Bože,

ty jsi náš nebeský Otec, dokonale nás znáš a miluješ. Proto se s důvěrou odevzdáváme do Tvých rukou.

Prosíme Tě za mírové řešení složité situace na Ukrajině.

Prosíme Tě za světové státníky, aby stáli na straně dobra a našli sílu k vzájemné dohodě a usmíření.

Prosíme Tě také za všechny oběti války, sirotky, vdovy a uprchlíky. Obejmi je svou něžnou náručí.

Dej, ať kolem sebe šíříme pokoj, nejsme jeden druhému lhostejní a dokážeme si navzájem odepouštět.

Otče náš ...

Zdrávas, Maria ...

Svatá Barboro, pomocnice v nouzi, oroduj za nás.

Svatý Floriáne, ochránce v nebezpečí války, oroduj za nás.

Svatý Ondřej, patrono Ukrajiny, oroduj za nás.

Svatí Cyrile a Metoději, patroni Evropy, orodujte za nás.

Sv. Václave, patrono míru, oroduj za nás.

Maria, Matko Boží a Královno míru, oroduj za nás.

Ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého. Amen.

zdroj: www.cirkev.cz

PODĚKOVÁNÍ

Jménem rodičů kluků, kteří letos jdou poprvé ke svatému přijímání, bych ráda poděkovala těm, kdo je připravovali.

Katka Brychtová s nimi v náboženství moc hezky probrala vše důležité, co by měli znát. Připravovala pro ně různé materiály, aby vše bylo srozumitelnější. Ujala se organizace celé slavnosti, což obnášelo řadu telefonátů a přemýšlení, aby se na nic nezapomnělo a kluci své první setkání se svátostným Ježíšem mohli hezky prožít. Nemálo úsilí věnovala i přípravě na svátost smíření.

Zuzka Nováková se s kluky obětavě scházela přibližně tři měsíce v neděli dopoledne. V rámci Katecheze Dobrého pastýře jim ještě víc přiblížila klíčové okamžiky mše svaté či některá podobství. I díky různým pomůckám tak kluci zas mohli víc poznat, co se vlastně při mši svaté děje a co nám Ježíš prostřednictvím různých podobství říká. Z každé katecheze jsme měli malou fotodokumentaci s krátkou informací o tématu, takže jsme na to mohli navázat i doma.

Oběma jim patří velké díky.

*za vděčné rodiče
Ludmila Koukalová*

POPRVÉ PŘIJMU PÁNA JEŽÍŠE VE SVATÉM PŘIJÍMÁNÍ

Od začátku školního roku mě učí katechetka Kateřina Brychtová na náboženství. Potom se přidala Zuzka Nováková, která mě učí Katechezi Dobrého pastýře. Katechezi mám vždy v neděli ráno po kostele.

Na katechezi se učím např. o Ježíšově cestě do nebe nebo o průběhu mše. Katecheze je celkově dobrá. Na katechezi se učím, jak se připravit na první svaté přijímání, co je svaté přijímání a svatá zpověď. Na katechezi poslouchám a pak pracuji s materiálem, který nám Zuzka připravila,

např. příprava oltáře, obkreslování obrázku, psaní slovíček atd. Také mě baví, jak si povídáme a posloucháme příběhy o Pánu Ježíši. Vždycky se na katechezi těším. Baví mě, jak se tam se všemi sejdu.

Těším se, až poprvé půjdu ke svaté zpovědi. Přijímání pro mě znamená hodně, konečně přijmu Pána Ježíše.

Tadeáš Trojan

VÝRAZILI JSME NA ŠPACÍR ...

A nebylo nás jen pět! V sobotu 23. 4. se vydala skupinka třeštských partyzánů a sprátelečných civilistů [čtete děti a mládeže z třeštské farnosti spolu s velkým množstvím dřevěných pušek a pistolí] na pěší výlet na Pouště. Sluníčko jim na cestu svítilo, jak se sluší a patří, a tak se jim šlo dobře a všichni zvládli túru dlouhou deset kilometrů dojit v dobré náladě a až na drobná zranění v pořádku. A to platí dokonce i pro ty nejmladší, kteří jsou teprve v první třídě! Posilnili jsme se špekáčky s chlebem, třeba pro mě to byl letos vůbec první táborák.

Všem výletníkům díky a těšíme se na další výpravu!

Johanka Zachová

TIP NA VÝLET

Pokud byste chtěli v čase prázdnin či dovolené navštívit místo, kde na Vás klid doslova dýchne, vydejte se směrem Havlíčkův Brod. Kousek od tohoto města objevíte malou vesničku Petrkov. V budově malého záměčku byste našli Památník národního písemnictví.

Na stránkách <https://pamatniknarodnihopisemnictvi.cz/petrkov/> se můžete dočíst: *Jednopatrová budova záměčku, postavená ve 2. polovině 18. století na místě dřívějšího svobodného dvora, tvoří se zahradou a hospodářským zázemím menší areál. Původně se patrně jednalo o středověkou tvrz. Současná podoba pochází ze 2. poloviny 18. století. Menšími úpravami prošel záměček v 19. a následně i v první polovině 20. století.*

Hlavní vstup do celého areálu je na východní straně, kde je na zdi pamětní deska s nápisem: „V tomto domě žil básník a grafik Bohuslav Reynek.“ Objekt záměčku z jižní strany obklopuje polodivoká zahrada. V interiérech se dochovala celá řada původních prvků i detailů včetně výmalby, okenních výplní, kachlových kamen či klik.

Záměček se do současnosti zachoval ve výjimečně nedotčené podobě. Od prosince roku 2009 je záměček památkově chráněn coby kulturní památka České republiky. Do správy PNP byl záměček svěřen v roce 2020.

K domu je možno dojít asi za 15 minut od vlakové zastávky Petrkov, která leží na trati Humpolec-Havlíčkův Brod. Ve všední dny přímo do obce přijíždí autobus a pro pěší turistiku je možno využít spojnice naučné stezky Bohuslava Reynka z Havlíčkova Brodu.

Já jsem se do Petrkova podívala právě v souvislosti s osobností Bohuslava Reynka. Jeli jsme se studenty na školní exkurzi. Bohuslav Reynek byl básník křesťanského zaměření, překladatel a vydavatel poezie, grafik a v Petrkově se v roce 1892 narodil a zde i zemřel (1971). Věnoval se poezii a malířství. Spolupracoval s vydavatelem J. Florianem (Stará Říše) na jeho edicích, účastnil se na nich překlady, svými pracemi i grafikou. Po studii realky žil ve Francii, kde se oženil s francouzskou básnířkou Suzanne Renaudovou a

pokud to šlo, žil s rodinou půl roku v Petrkově a půl roku ve Francii. Od roku 1936 žili trvale v Petrkově, a to i po znárodnění statku po roce 1948. Básník s nelehkým životním osudem žil křesťansky pokorným životem, do roku 1957 pracoval jako zemědělský dělník. Potom se věnoval psaní poezie a grafické tvorbě. Byl básníkem neokázalým, nestavěl se na odiv, hledal smysl poezie kolem sebe, ve svém nejbližším okolí a v námětech biblických a jinak nábožensky založených. V jeho sbírkách jsou časté motivy smutku a melancholie, rozpadu a smrti, ale i takový svět je v jeho básních prodrchnut křesťanskou duchovností.

Pokud čekáte opravené a okázalé místo, budete při návštěvě zklamáni. Ale jestli chcete zažít *genius loci* (duch místa), je Petrkov vhodným místem. Tichá zahrada a krásný prostor jsou místem, kde můžete sedět, procházet se, meditovat a přemýšlet.

-KZ-

Kdyby vešel... *Bohuslav Reynek*

Kdyby do zahrady naší vešel Pán
a rudě otiskl ránu své ruky
na bílou zeď domu
rád bych byl tomu
v bídě svojí
a nalámal bych sněť
a složil bych je na zem pod obraz Rány
a hlavu svou bych na ně skládal
v úzkostech srdce
tvrdě vězněného...

Mnohé tato zkratka možná vyděsí a mnohým se možná vybaví staré „dobré časy“...

O organizaci sdružující socialistické mládežníky skutečně psát nechci. Nikdy jsem v ní nebyla (a vlastně ani být nemohla, protože patnáct mi bylo až po převratu), ale ti SVAZÁCI A PIONÝŘI se mi vždycky nějak líbili. Pořád něco pořádali a organizovali, a to mě fascinovalo. Ve skrytu duše jsem tajně toužila vlastnit taky ten jejich malej pionýrskéj odznáček s hořícím plamínkem.

A co se nestalo?! Takřka po třiceti letech se moje přání začalo plnit! Malovaným dětem sice už dávno odzvonilo, ale na místní farní půdě vzniklo zcela nové, obrozené, čistě katolické SSM a já jsem se stala jeho hrdou členkou!

Tak tedy SSM – SPOLEČENSTVO STARŠÍ MLÁDEŽE. Někteří se v této chvíli zřejmě lehce (možná i dost nahlas) pousmějí, jak se lidé takřka před padinou chorobně považují stále za mládež. My to tak zkrátka máme. Samotné slovo „spolčo“ je totiž nezajímavé, trochu mě i dráždí a samozřejmě chceme být také i originální. ☺

Se SCHÁZECÍ myšlenkou jsem koketovala už nějaký čas. Toužila jsem se vrátit do těch dávných dob, kdy pro mě byly páteční večery na faře místem setkávání, rozjímání nad Božím slovem, časem modlitby, všemožných her a filozofování nad mešním vínem. V šestačtyřiceti samozřejmě vím, že je to stesk po něčem, co se už nikdy nevrátí, ale na co lze i po letech NAVÁZAT.

Takhle jednou v liturgickém mezidobí (koncem února tohoto roku) jsem oslovila několik lidí, zda by chtěli „NAVAZOVAT“. Odpovědi se různily, z některých bylo cítit veliké nadšení, z některých „můžeme to zkusit“, někteří to odmítli, některé odpovědi přišly obratem a některých jsem se nedočkala dodnes. Nevadí... SSM vzniklo i tak v dosti hojném, akurátním počtu třinácti účastníků.

Byli jsme zvyklí, že nás vždycky „koučoval“ kněz, který byl „VZDYPRÍTOMNÝ“ a který nám dával i velkou svobodu slova. Nechal nás rozjímát, mluvit, dohadovat se, klást otázky, filozofovat a nakonec tomu všemu dal jakousi formu.

No jo, ale jak si s tím poradit teď?... Bez

faráře?... To nedáme ... To bude blbý a trapný ... Budeme se tvářit přezbozně, přitom budeme jeden po druhém pokukovat a čekat, kdo vyprskne jako první. Takové byly naše obavy. Naštěstí jsme sehnali zkušeného mentora. Honza je nám skutečně oporou, aktivně nám naslouchá, chápe a vysvětluje. Vnesl do našeho středu kulturu i řád a my jsme mu opravdu moc vděční, že do toho s námi šel.

SSM-ko se schází periodicky, cca jedenkrát do měsíce. Společně čteme texty obou čtení a evangelia z následující neděle, specialitou je ZPÍVANÝ žalm, modlíme se vlastními slovy, při modlitbě Páně se nebojíme chytit za ruce a z mozkových zákoutí štouráme dávno zapomenuté písně z letitého ošuntělého zpěvníku KOINONIA (něco jsem skutečně dvacet let neviděla ☺). Nezpíváme jen tak nasucho, ale zplna hrdla, ke cti a chvále Boží, za zvuku dvou kytar, a dokonce i opravdické obří basy. A není to trapný. JE TO BOŽÍÍÍÍÍ!!!

Nesnáším KOLEČKO. Mám na mysli takové, že se každý účastník k dané věci vyjadřuje postupně, po kruhu. SSM-ko jede ve svobodě: CHCEŠ MLUVIT - MLUV, NEMÁŠ-LI K TOMU CO ŘÍCT, NEVADÍ, POKRAČUJE DALŠÍ. Ten, kdo začíná, má vždycky nejhorší pozici. Rozjíždí diskuzi. Nezaviděnímhodná role... Několikrát se stalo, že člověk k daným textům neměl až tak co říct, ale v závěru diskuze byla záplava postřehů přehojná.

Po duchovním občerstvení přichází na řadu samozřejmě i občerstvení těla. Tzv. AGAPÉ - SPOLEČNÉ STOLOVÁNÍ - HODY LÁSKY. Začínali jsme na sušenkách, chipsech a oříšcích z Lidlu, ale zlepšujeme se. Už i pečeme a udíme! Nechybí ani kvalitní víno z Vrbiče. ☺ A je nám spolu dobře. Rozcházíme se v pozdních nočních hodinách a mně opět koluje v krevním řečišti asi kilo endorfinů. Jsem šťastná ...

Jsem neskutečně vděčná za to, že se to naše SSM-ko „NARODILO“ a já mohu být konečně jeho součástí ...

Jsem vděčná za to, že tam nechodím sama se svými kamarády, ale že tam se mnou cho-

dí i můj muž, který je takovým lakmusovým papírkem, jestli je to ještě snesitelný (kdyby se moc „tlačilo na pilu“, už bych ho tam asi nedostala). Jsem vděčná za to, že je to velmi liberální prostor, ve kterém se můžeme vzájemně sdílet.

Jsem vděčná za společnou četbu a rozjímání Písma, protože nedělní bohoslužba má pro mě pak zcela jiný rozměr.

Objevuji v sobě i opravdovou VDĚČNOST ZA DAR VÍRY, které si s postupujícím věkem vážím čím dál tím víc.

- jad -

ZASTAVENÍ U POSTNÍ KŘÍŽOVKÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Postní dobu jsme letos mohli prožít i s aktivitami, které byly připraveny nejen pro děti. Na každou postní neděli jsme sestavili křížovku s textem, který se vztahoval ke čtením příslušné neděle. Převážně šlo o myšlenky ze 2. čtení. Vaším úkolem bylo doplnit tajenku a získat tak chybějící text.

Do řešení úkolů se zapojilo 28 rodin nebo jednotlivců a odevzdaných křížovek bylo ve farnosti Třešť 130. Ve farnosti Růžená se zapojilo 8 rodin a odevzdaných křížovek bylo 40. S některými otázkami jste si poradili hravě, u některých bylo nutné hledat, pátrat, vzpomínat a pomáhat si na internetu. S tím jsme samozřejmě počítali, proto jsme se snažili zadávat otázky tak, abyste je snadněji dohledali na internetu. A tak jste možná někteří nebyli úplně spokojeni s formulacemi, které nebyly asi úplně teologicky správné.

Některé výtky ale musíme objasnit. Při úkolech ze 2. neděle postní se nám na odevzdané křížovce objevil dodatek. Zadání bylo: místnost, kde kardinálové vykonávají volbu papeže, shromáždění kardinálů při papežské volbě. No a jedna odpověď, která poukazovala na nesprávně položenou otázku, byla: Sixtinská kaple. Jasně, víme, že shromáždění kardinálů při papežské volbě probíhá v Sixtinské kapli. Ale samotný termín konkláve pochází z latinského *clausum cum clave* = uzamčen na klíč. ABZ.cz slovník, který nabízí internet při zadání slova konkláve, vysvětluje konkláve jako uzavřenou místnost. A jak jsem psala, chtěli jsme pomoci těm, kteří vyhledávali na internetu, tudíž jsme do zadání uvedli shromáždění kardinálů a zároveň i místnost, kde kardinálové vykonávají volbu papeže.

U křížovky na tutéž neděli (2. postní) se objevila další výtka. Směřovala k otázce, která se ptala po představeném kláštera, zástupci opata. Pisatelka nám napsala, že převor nezastupuje

opata. Přiznám se, že v této oblasti se úplně nevyznáme, ale opět jsme zvolili stejný postup, protože jsme tak nějak tušili, že někteří budou vyhledávat na internetu. Již uvedený slovník vysvětluje, že převor je představený kláštera nebo první představený po opatovi. Wikipedie (ano, vím, není to důvěryhodný zdroj, ale mnoho z nás ji využívá) dokonce přímo uvádí, že převor je zástupce opata. Takže jsme opět zvolili formulaci, aby hledače na internetu přivedla ke správné odpovědi.

Při 3. postní neděli se také objevily dvě výtky. První se týkala otázky, jež se ptala na část Bible, která byla sepsána v řečtině. Odpověď byla Nový zákon. Pisatelka doplnila, že ale Nový zákon nebyl celý sepsán v řečtině. Tak to se teda omlouváme, protože tam naše znalosti nesahají. Starý zákon byl sepsán v hebrejštině a aramejštině. O Novém zákonu ale nic bližšího nevíme. Dokonce i na webu vira.cz píší, že Nový zákon byl sepsán řecky. ☺

U otázky, v níž jsme se ptali na toho, kdo úzkostlivě zachovává předpisy (Kristus je nazval obilnými hroby) jsme chtěli odpověď FARIZEUS. V připomínkách k zadání se objevilo tvrzení, že zde máme pravopisnou chybu (do rámečků se totiž vešlo slovo FARIZEJE, což je pravopisně špatně, správně je FARIZEE, jak nás pisatelka upozorňovala, což samozřejmě víme. V zadání ale bylo jednotné číslo! Nechtěli jsme číslo množné! Natož ještě s chybou! ☺

A poslední zastávka bude u 5. postní neděle, kde jste mnozí na otázku, v níž jsme hledali den, který světi Židé a znamená odpočinek, klid, doplnili SABAT. My jsme mysleli na SOBOTU. Ale v tajence to potřebné písmeno T vyšlo, protože je v obou slovech na stejném místě. Jen v případě, že jste zvolili SABAT, zůstalo jedno políčko nevyplněno a mohli jste mít dojem, že je něco špatně. ☺

Na závěr chci poděkovat všem, kteří se do aktivity zapojili. A třeba i jen jednou, což byl případ našich dětí, které pak v losování uspěly.

Rádi jsme doma vysypali krabici s odevzanými křížovkami a viděli, že ta naše práce někomu třeba udělala radost a pomohla zastavit se a možná se i něco nového (nebo zapomenutého) dozvědět.

Květa a David Zažimalovi

20 LET KNĚŽSKÉ SLUŽBY P. TOMÁŠE CAHY

V měsíci červnu slaví P. Tomáš Caha 20 let kněžské služby. Z toho 14 let věnoval našim farnostem. Za jeho službu mu děkujeme.

Přejeme mu do dalších kněžských let hojnost Božích milostí, zdraví, spolupracující farníky a radost z každého dne!

redakce

NOVĚ VZNIKAJÍCÍ UKLÍZECÍ TÝM

V obou našich kostelích probíhá pravidelně úklid. Střídají se skupiny žen. Vznikla potřeba více skupin, které by se do úklidu zapojily.

Prosíme proto ochotné ženy, které by chtěly s úklidem kostelů pomoci, aby se nahlásily u paní Evy Kokejlové, tel. číslo: 603 525 376.

redakce

FLORBAL

Turnaj se uskutečnil dne 30. 4. 2022. Hráli zde čtyři týmy: Studená, Telč, Třešť holky, Třešť kluci. Hrála se základní skupina všichni proti všem, play-off a na závěr semifinále a finále. Třešť holky šly do play-off ze 4. místa a hrály s Telčí o finále, tento zápas bohužel prohrály, a tak šly do zápasu o 3. místo, ten také prohrály, a tak se umístily na 4. místě.

Třešť kluci šli do zápasu o finále proti Studené. Tento zápas jsme vyhráli 3:0. Po tomto zápase jsme se připravovali na vítěze skupiny, což byla Telč. Nakonec jsme Telč porazili 3:1 a Třešť kluci díky tomu vyhráli.

Jan Polák a Vítek Duchan

FARNÍ WHATSAPP

Pokud ještě nemáte ve svém chytrém telefonu nastaven "farní WhatsApp" (farní nástěnku), tak neváhejte a přidejte se mezi dalších 87 farníků, kteří tak již učinili. ☺

Tato elektronická farní nástěnka byla založena 25. 9. 2021 a k dnešnímu dni má 87 členů (z toho 9 správců). Zveřejněno bylo 96 fotografií, 4 videa, 14 odkazů a 2 dokumenty.

Kdo neví, jak na to, nebojte se zeptat ostatních farníků nebo členů redakce, rádi poradíme a nastavíme. ☺

Nepřijďte tak o důležité informace, které často jiným a rychlejším způsobem získat nelze.

redakce

ANIMÁTOŘI

Před dvěma týdny jsem společně s Aničkou Dolskou ukončila animátorský kurz. Je to dvouroční kurz, při kterém získáváte inspiraci, motivaci, přátelství a silnější vztah k Bohu. Jezdily jsme na Mamre na víkendovky, které byly zhruba jednou za měsíc či dva. Jelikož nás postihla i koronavirová pandemie, pár víkendů se nemohlo uskutečnit, a proto jsme se občas scházeli i on-line.

Na začátku kurzu nás bylo opravdu hodně, ale postupem času dost lidí přestalo jezdit. Nebylo to proto, že by je to ne bavilo, jen jim vadilo, že téměř třičtvrtě roku jsme se „potkávali“ jen formou on-line schůzek. Víkendovky měly různá témata. Třeba víkend Duchovní obnova – primárně jsme prohlubovali vztah k Bohu, Média – zde jsme točili s profesionálním kameramanem reklamy a učili se, jak vytvářet scénáře, Společenství – navštívily nás sestry dominikánky + od jedné paní jsme získávali inspirace pro hry, Sebepoznání, Sebepřijetí,

Bible, Komunikace ... Dohromady deset víkendovek. Všechny víkendy byly úžasné, plné něčeho nového, a hlavně super jídla! ☺

Poslední víkend byl ve znamení zkoušek. Byla jsem vystrašená, kdo po mně co bude chtít, ale bylo to úplně v pohodě a rozhodně se není čeho bát. Dokonce jsme měli v sobotu i slavnostní večeři! ☺ V neděli nás pak čekalo předávání dekretů, jelikož všichni členové kurzu zkoušky zvládli. Dekrety nám předal pan biskup Konzbul a následně zavítal i na grilovačku, která se konala na farním dvoře v Osově Bítýšce.

Načerpala jsem na Mamre spoustu inspirace, motivace a hlavně PŘÁTELSTVÍ. Takže pokud chcete být více aktivní ve farnosti, najít si spoustu nových přátel, načerpat motivaci a inspiraci, animátorský kurz je přímo pro Tebe! Já ho můžu všem jen vřele doporučit!

Klára Zažímalová

SEBEPOZNÁNÍ + KOMUNIKACE + BIBLE
+ PRÁCE S MLÁDEŽÍ + EVANGELIZACE
A DALŠÍ...

→ Pro mladé od 14 let
Více informací zde →

TJ Orel Třešť
Letní tábor Zlatomlýn
pro děti z 1. stupně ZŠ

INDIÁNI OD ZLATÉHO VODOPÁDU

VÁM POSÍLÁVÍ KOŮROVÝ SIGNÁL ...

Termín tábora: 12. - 22. července 2022
Kde: Rekreační chata u Opatova

Cena: Pro členy Orla 2300 Kč
další sourozenec 2200 Kč
Pro nečleny Orla 2500 Kč
další sourozenec 2400 Kč

Hlavní vedoucí – Marie Kaňková
(tel: 736 702 315, maruskanka@seznam.cz)
Příhlášky jsou k dispozici na webu: orel-tre-fa.cz